

Υπόθεση C-370/23

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

13 Ιουνίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Najvyšší Správny súd Slovenskej republiky (Σλοβακία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

26 Απριλίου 2023

Αναιρεσείων:

Mesto Rimavská Sobota

Αναιρεσίβλητο:

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky

[...]

[ονομασία δικαστηρίου, αριθμός υπόθεσης]

ΔΙΑΤΑΞΗ

Το Najvyšší Správny súd Slovenskej republiky (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της Σλοβακικής Δημοκρατίας, Σλοβακία) κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επί της αιτήσεως του **Mesto Rimavská Sobota** (Δήμου της Rymavska Sobota· στο εξής: αναιρεσείων), με έδρα τη Rimavská Sobota, [διεύθυνση, αριθμός αναγνώρισης], εκπροσωπούμενο από τον δικηγόρο, [στοιχεία δικηγόρου], κατά του **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky** (Υπουργείου Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης της Σλοβακικής Δημοκρατίας, Σλοβακία· στο εξής αναιρεσίβλητο), με έδρα [διεύθυνση] Μπρατισλάβα, στο πλαίσιο της δίκης ελέγχου της νομιμότητας της αποφάσεως του αναιρεσιβλήτου [αριθμός διαδικασίας] της 25ης Ιουνίου 2019, επί της αιτήσεως αναιρέσεως του αναιρεσειόντος κατά της αποφάσεως του Krajský súd v Banskej Bystrici (πρωτοβάθμιου δικαστηρίου Banská Bystrica, Σλοβακία) [αριθμός διαδικασίας] της 13ης Μαΐου 2020,

διατάσσει ως ακολούθως:

- I.** Το Najvyšší Správny súd Slovenskej republiky (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της Σλοβακικής Δημοκρατίας) **αναστέλλει** τη διαδικασία [...] [αναφορά της νομικής βάσης κατά το εθνικό δίκαιο].
- II.** Βάσει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Najvyšší Správny súd Slovenskej republiky (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της Σλοβακικής Δημοκρατίας) **υποβάλλει** στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης **το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:**

Έχει το άρθρο 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 995/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, για τη θέσπιση των υποχρεώσεων των φορέων εκμετάλλευσης που διαθέτουν ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην αγορά, την έννοια ότι θεωρείται ως διάθεση ξυλείας στην αγορά και η επί πληρωμή πώληση ακατέργαστης ξυλείας ή καυσόξυλων κατά την έννοια του παραρτήματος 1 του εν λόγω κανονισμού, όταν, σύμφωνα με τη σύμβαση, η υλοτόμηση της ξυλείας πραγματοποιείται από τον αγοραστή υπό τις οδηγίες και την επίβλεψη του πωλητή;

Σ κ ε π τ ι κ ό

- 1 Το ακυρωτικό δικαστήριο υπέβαλε στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής απόφασης σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 995/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, για τη θέσπιση των υποχρεώσεων των φορέων εκμετάλλευσης που διαθέτουν ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην αγορά (στο εξής: κανονισμός).

I.**Η διαφορά της κύριας δίκης και η διαδικασία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων**

- 2 Με απόφαση του αναιρεσιβλήτου [...] [αριθμός διαδικασίας] της 25ης Ιουνίου 2019 (στο εξής: απόφαση του αναιρεσιβλήτου) που εκδόθηκε σχετικά με την απόφαση της Slovenská lesnícko-drevárska inšpekcia (Σλοβακικής Επιθεώρησης Δασών και Ξυλείας, Σλοβακία) [...] [αριθμός] της 10ης Απριλίου 2019 (στο εξής: πρωτοβάθμια απόφαση), το αναιρεσίβλητο επέβαλε στον αναιρεσιζήτο πρόστιμο ύψους 2.000 ευρώ, βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 5, στοιχείο b, του zákona č. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrobných z dreva na vnútorný trh a o zmene a doplnení zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (νόμου 113/2018 για τη διάθεση ξυλείας και προϊόντων ξυλείας στην εσωτερική αγορά και την τροποποίηση και συμπλήρωση του νόμου 280/2017 για την παροχή

στήριξης και επιδοτήσεων για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη και για την τροποποίηση του νόμου 292/2014 για την επιδότηση των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών και επενδυτικών ταμείων και την τροποποίηση και συμπλήρωση ορισμένων νόμων), όπως τροποποιήθηκε (στο εξής: νόμος περί ξυλείας) λόγω διαπράξεως ιδιαίτερης διοικητικής παράβασης σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο c, του νόμου περί ξυλείας, την οποία φέρεται ότι διέπραξε ο αναιρεσείων, παραλείποντας να τηρήσει, ως φορέας εκμετάλλευσης, το σύστημα δέουσας επιμέλειας που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2 και 3, του νόμου περί ξυλείας. Επιπλέον, ο αναιρεσείων υποχρεώθηκε να λάβει διορθωτικά μέτρα.

- 3 Το αναιρεσίβλητο θεώρησε ότι ο αναιρεσείων, ως δήμος, αποτελεί νομικό πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, του zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (νόμου 369/1990 περί οργανώσεων των δήμων), όπως τροποποιήθηκε, το οποίο, βάσει των όρων του εν λόγω νόμου, διαχειρίζεται τα δικά του περιουσιακά στοιχεία και τα δικά του έσοδα αυτοτελώς. Ως εκ τούτου, δεν πρόκειται για οργανισμό ο οποίος δεν έχει συσταθεί με σκοπό την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας ή ο οποίος δεν μπορούσε να ασκεί οικονομική δραστηριότητα.
- 4 Συντασσόμενο με την πρωτοβάθμια διοικητική αρχή, το αναιρεσίβλητο επισήμανε ότι από τα προσκομισθέντα παραστατικά προέκυπτε ότι ο αναιρεσείων πωλούσε καυσόξυλα σε ιδιώτες μέσω απευθείας πωλήσεως [...]. Επρόκειτο για τα έντυπα «άδεια ανεξάρτητης παραγωγής ξυλείας» και «L4 43 Πιστοποιητικό προέλευσης της ξυλείας», στα οποία αναφέρονται το είδος της ξυλείας - καυσόξυλα και ο σχετικός όγκος. Το αναιρεσίβλητο υποστήριξε ότι, εφόσον επρόκειτο για την πώληση καυσόξυλων για πρώτη φορά, δεν είχε σημασία ποιος τελικά είχε πραγματοποιήσει την υλοτόμηση της ξυλείας. Κατά τη γνώμη του, στον βαθμό που το αντικείμενο της εμπορικής δραστηριότητας του αναιρεσείοντος ήταν η ξυλεία/τα καυσόξυλα, ήταν άνευ σημασίας, για τους σκοπούς του χαρακτηρισμού του αναιρεσείοντος ως φορέα εκμετάλλευσης, ποιος συλλέγει τα αγαθά που πωλούνται κατ' αυτόν τον τρόπο, καθώς και αν πρόκειται για πώληση ήδη υλοτομημένης ξυλείας ή μη υλοτομημένης ξυλείας, αλλά με δικαίωμα υλοτόμησής της σε μεταγενέστερο χρόνο.
- 5 Το αναιρεσίβλητο προέβαλε επίσης ότι ο διοικητικός φάκελος περιείχε επίσης προκήρυξη δημόσιου διαγωνισμού για την «πώληση μη υλοτομημένης ξυλείας» και αντίγραφο της σύμβασης πώλησης [...] [αριθμός] που υπογράφηκε από τον αναιρεσείοντα στις [...] [ημερομηνία] και τον [...] [...] [όνομα αγοραστή] με τον αγοραστή, ενώ το άρθρο II, παράγραφος 1, ορίζει ότι το αντικείμενο της σύμβασης είναι η υποχρέωση του πωλητή (του αναιρεσείοντος) να «προβεί σε πώληση όγκου ξυλείας», και, σύμφωνα με το άρθρο II, παράγραφος 2, ο πωλητής ανέλαβε την υποχρέωση να παράσχει στον αγοραστή τη δυνατότητα «υλοτόμησης της ξυλείας». Από τους λοιπούς όρους της σύμβασης προκύπτει ότι, μετά την υλοτόμηση της ξυλείας, έπρεπε να ακολουθήσει «επιμέτρηση του όγκου της ξυλείας» παρουσία υπαλλήλων του αναιρεσείοντος, ήτοι ακόμη και μετά την υλοτόμηση της ξυλείας, ο αναιρεσείων εξακολούθησε να ασκεί περαιτέρω

ενέργειες σχετικά με την πώληση και τη διάθεση της ξυλείας στην αγορά. Αντικείμενο της εν λόγω σύμβασης ήταν η ακατέργαστη ξυλεία. Και στην περίπτωση αυτή, κατά το αναιρεσίβλητο δεν είχε σημασία ποιος είχε πραγματοποιήσει την υλοτόμηση της ξυλείας, εφόσον αντικείμενο της πώλησης ήταν η ξυλεία και μόνον. Επομένως, κατά το αναιρεσίβλητο, ο αναιρεσείων είχε την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης.

- 6 Δεδομένου ότι ο αναιρεσείων, ως φορέας εκμετάλλευσης, δεν εφάρμοσε ορθώς το σύστημα δέουσας επιμέλειας, το αναιρεσίβλητο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο αναιρεσείων διέπραξε διοικητική παράβαση βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, στοιχείο c, του νόμου περί ξυλείας και, για τον λόγο αυτό, του επέβαλε πρόστιμο.
- 7 Ο αναιρεσείων άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του αναιρεσιβλήτου, με την οποία υποστήριξε ότι, εφόσον πωλούσε μη υλοτομημένη ξυλεία, μαζί με το δικαίωμα υλοτόμησής της, δεν είχε την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης. Συγχρόνως, προέβαλε ότι ουδέποτε διέθεσε ξυλεία ή προϊόντα ξυλείας ούτε χρησιμοποίησε τα εν λόγω αγαθά στο πλαίσιο εμπορικών του δραστηριοτήτων. Κατά συνέπεια, κατά τον αναιρεσείοντα, αυτός δεν είχε την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης, δεν υπείχε τις υποχρεώσεις του άρθρου 4, παράγραφοι 1, 2 και 3, του νόμου περί ξυλείας, ούτε μπορούσαν να του επιβληθούν κυρώσεις λόγω μη συμμορφώσεως προς τις ως άνω υποχρεώσεις. Συναφώς, ο αναιρεσείων αναφέρθηκε στο σενάριο 10α της ανακοινώσεως C (2016) της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2016¹, το οποίο περιέχει τα λεγόμενα παραδείγματα καταστάσεων στις οποίες μια επιχείρηση/ένα πρόσωπο θεωρείται φορέας εκμετάλλευσης, σύμφωνα με τα οποία:

«Ο ιδιοκτήτης του δάσους Z μεταβιβάζει στην επιχείρηση A το δικαίωμα υλοτομήσεως μη υλοτομημένης ξυλείας σε εκτάσεις που ανήκουν στον Z με σκοπό τη διανομή ή για τις ανάγκες των δραστηριοτήτων της επιχείρησης A.

> Η επιχείρηση A καθίσταται φορέας εκμετάλλευσης κατά τον χρόνο της υλοτόμησης της ξυλείας με σκοπό τη διανομή ή για τις ανάγκες των δικών της δραστηριοτήτων».

- 8 Με την απόφαση [...] [αριθμός αποφάσεως] της 13ης Μαΐου 2020 (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), το Krajský súd v Banskej Bystrici (περιφερειακό δικαστήριο της Banská Bystrica) (στο εξής: διοικητικό πρωτοδικείο) απέρριψε την προσφυγή του αναιρεσείοντος. Εν προκειμένω, το διοικητικό πρωτοδικείο έκρινε ότι είναι θεμελιώδους σημασίας να διαπιστωθεί αν ο αναιρεσείων έχει την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης, ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού υποχρεούται να τηρεί σύστημα δέουσας επιμέλειας κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού. Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, στις περιπτώσεις που εξέτασαν οι διοικητικές αρχές, αντικείμενο της πώλησης ήταν η ξυλεία, το διοικητικό πρωτοδικείο έκρινε ότι,

¹ Σημείωση του μεταφραστή: αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 12ης Φεβρουαρίου 2016, C(2016) 755 τελικό.

από την άποψη του χαρακτηρισμού του αναιρεσειόντος ως φορέα εκμετάλλευσης, δεν έχει σημασία αν η εν λόγω ξυλεία πωλείται ως μη υλοτομημένη ξυλεία (όταν η υλοτόμησή της αποτελεί ευθύνη του αγοραστή) ή αν πωλείται μόνον μετά την υλοτόμησή της. Εν πάση περιπτώσει, πρόκειται για την πρώτη διάθεση της ξυλείας στην αγορά, ήτοι την προμήθεια ξυλείας με οποιαδήποτε μέσα και ανεξαρτήτως της τεχνικής πώλησης που χρησιμοποιείται για τη διανομή ή τη χρήση στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας. Αντικείμενο της πώλησης ήταν καυσόξυλα κατά την έννοια του παραρτήματος 1 του κανονισμού.

- 9 Κατά το διοικητικό πρωτοδικείο, το σενάριο 10α της ανακοινώσεως C (2016) της Επιτροπής αποτελεί απλώς σύσταση και δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στο έδαφος της Σλοβακικής Δημοκρατίας, στον βαθμό δεν εναρμονίζεται με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας. Συγκεκριμένα, στο μοντέλο πώλησεως που επέλεξε ο αναιρεσειών, ο αγοραστής δεν διαθέτει καν τα στοιχειώδη έγγραφα για τη δημιουργία και την κατ' ουσίαν ορθή τήρηση συστήματος δέουσας επιμέλειας, δεδομένου ότι δεν είναι εγγεγραμμένος ως διαχειριστής δασών στο οικείο μητρώο σύμφωνα με τον νόμο περί δασών. Ως εκ τούτου, η μετακύλιση της ευθύνης για την τήρηση του συστήματος δέουσας επιμέλειας στον αγοραστή θα αντέβαινε στον σκοπό του κανονισμού και του νόμου περί δασών. Αν ο αναιρεσειών είχε πράγματι μεταβιβάσει το δικαίωμα υλοτομήσεως μη υλοτομημένης ξυλείας, ο αγοραστής θα έπρεπε να καταστεί διαχειριστής δασών, ο οποίος θα ήταν υποχρεωμένος, μεταξύ άλλων, να τηρεί μητρώα δασικής διαχείρισης και άλλα συναφή μητρώα, όπερ, ωστόσο, δεν συνέβη.
- 10 Ο αναιρεσειών άσκησε αίτηση αναιρέσεως κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Κατά τον αναιρεσειόντα ο τρόπος που επέλεξε για την πώληση της μη υλοτομημένης ξυλείας, στο πλαίσιο της οποίας ο αγοραστής πραγματοποιεί την υλοτόμηση της ξυλείας, δεν ανταποκρίνεται στην έννοια της «διάθεσης [της ξυλείας] στην αγορά» του άρθρου 2, στοιχείο β', του κανονισμού και, ως εκ τούτου, ο αναιρεσειών δεν είχε την ιδιότητα του «φορέα εκμετάλλευσης» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού. Συγχρόνως, ο αναιρεσειών έκανε εκ νέου μνεία του σεναρίου 10α της ανακοινώσεως C(2016) της Επιτροπής, το οποίο, κατά τη γνώμη του, κάλυπτε τη δική του περίπτωση και σύμφωνα με το οποίο ο αναιρεσειών δεν θα έπρεπε να χαρακτηρίζεται ως φορέας εκμετάλλευσης.
- 11 Συγχρόνως, ο αναιρεσειών ζήτησε επανειλημμένως από το ακυρωτικό δικαστήριο να αναστείλει τη διαδικασία επί της αιτήσεως αναιρέσεως και να υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προδικαστικό ερώτημα επί της ερμηνείας του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού, δεδομένου ότι η υπό κρίση υπόθεση αποτελεί ακριβώς διαφορά σχετική με την ερμηνεία του κανονισμού.
- 12 Το αναιρεσίβλητο τοποθετήθηκε επί της αιτήσεως αναιρέσεως του αναιρεσειόντος και, κατ' ουσίαν, ενέμεινε στην επιχειρηματολογία που είχε αναπτύξει με την απόφασή του. Υπογράμμισε ότι οι αγοραστές ξυλείας από τον αναιρεσειόντα δεν διέθεταν καν τα στοιχειώδη έγγραφα για τη δημιουργία και την τήρηση συστήματος δέουσας επιμέλειας. Μόνον ο αναιρεσειών, ως διαχειριστής δασών (δεδομένου ότι δεν έχει μεταβιβάσει το δικαίωμα υλοτόμησης της ξυλείας

σε τρίτο), διαθέτει και τηρεί τα διάφορα μητρώα που απαιτούνται από τον νόμο 326/2005 Ζ. ν. περί δασών (νόμο 326/2005 περί δασών) όπως τροποποιήθηκε (αναφερόμενος στην υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ως νόμος περί δασών) και είναι εγγεγραμμένος ως διαχειριστής δασών σύμφωνα με τον εν λόγω νόμο, γεγονός που του δίνει τη δυνατότητα να έχει στη διάθεσή του τα έγγραφα που απαιτούνται για την τήρηση συστήματος δέουσας επιμέλειας. Αν είχε πράγματι χωρήσει μεταβίβαση του δικαιώματος υλοτόμησης μη υλοτομημένης ξυλείας, όπως προκύπτει από τους ισχυρισμούς του αναιρεσείοντος, τότε ο αγοραστής θα έπρεπε να καταστεί διαχειριστής δασών με τα συναφή δικαιώματα και υποχρεώσεις, όπερ ουδόλως συμβαίνει εν προκειμένω. Το αναιρεσίβλητο ζητεί από το ακυρωτικό δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση ανατρέσεως του αναιρεσείοντος ως αβάσιμη.

II.

Το δίκαιο της Ένωσης

- 13 Το άρθρο 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού ορίζει ως εξής:
- β) ως “διάθεση στην αγορά” νοείται η για πρώτη φορά προμήθεια, με οποιαδήποτε μέσα και ανεξαρτήτως της τεχνικής πώλησης, ξυλείας ή προϊόντων ξυλείας στην εσωτερική αγορά προς διανομή ή χρήση στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, είτε αυτή πραγματοποιείται επί πληρωμή είτε δωρεάν. Περιλαμβάνει επίσης την προμήθεια με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως, όπως ορίζεται στην οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις. Η διάθεση στην εσωτερική αγορά, προϊόντων ξυλείας προερχόμενων από ξυλεία ή προϊόντα ξυλείας που διατίθενται ήδη στην αγορά δεν συνιστά “διάθεση στην αγορά”.
- γ) ως “φορέας εκμετάλλευσης” νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διαθέτει στην αγορά ξυλεία ή προϊόντα ξυλείας [...].»
- 14 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού έχει ως εξής: «Οι φορείς εκμετάλλευσης θα επιδεικνύουν δέουσα επιμέλεια όταν διαθέτουν ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην αγορά. Προς τούτο, οφείλουν να χρησιμοποιούν πλαίσιο διαδικασιών και μέτρων, καλούμενο εφεξής “σύστημα δέουσας επιμέλειας”, όπως ορίζεται στο άρθρο 6».
- 15 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού έχει ως εξής: «Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται για τις παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν την εφαρμογή τους.»

III.

Το εθνικό δίκαιο

- 16 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α, του νόμου περί ξυλείας: «Ο νόμος [...] ρυθμίζει [...] τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του φορέα εκμετάλλευσης ο οποίος διαθέτει ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην εσωτερική αγορά.»
- 17 Κατά το άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2 και 3, του νόμου περί ξυλείας:
- «1) Ο φορέας εκμετάλλευσης που διαθέτει ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην εσωτερική αγορά υποχρεούται να χρησιμοποιεί σύστημα δέουσας επιμέλειας· η ως άνω υποχρέωση δεν ισχύει όταν διαθέτει στην εσωτερική αγορά ξυλεία και προϊόντα ξυλείας που υπόκεινται σε σύστημα αδειοδότησης. Το σύστημα δέουσας επιμέλειας δημιουργείται σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή πριν από τη διάθεση της ξυλείας και των προϊόντων ξυλείας στην εσωτερική αγορά.
- 2) Ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να διατηρεί και να αξιολογεί ανά τακτά χρονικά διαστήματα το σύστημα δέουσας επιμέλειας, εκτός αν χρησιμοποιεί σύστημα δέουσας επιμέλειας οργανισμού παρακολούθησης.
- 3) Φορέας εκμετάλλευσης ο οποίος διαθέτει στην εσωτερική αγορά ξυλεία και προϊόντα ξυλείας προερχόμενα από δέντρα ή θάμνους που υλοτομούνται στην επικράτεια της Σλοβακικής Δημοκρατίας και ο οποίος είναι ιδιοκτήτης, διαχειριστής ή υπεύθυνος δάσους σε δασικές εκτάσεις, διαχειριστής δυνάμει ειδικών διατάξεων, πρόσωπο που διαθέτει άδεια να υλοτομεί ξυλεία ή να απομακρύνει την υπάρχουσα ξυλεία σύμφωνα με ειδικές διατάξεις, πρόσωπο που διαθέτει άδεια για την κοπή δένδρων και θάμνων ή το πρόσωπο το οποίο διαθέτει ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην εσωτερική αγορά, υποχρεούται να συμπεριλαμβάνει στο σύστημα δέουσας επιμέλειας στοιχεία, έγγραφα και μητρώα σύμφωνα με ειδικές διατάξεις, καθώς και στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία υλοτόμησης ξυλείας, την επεξεργασία ξυλείας και προϊόντων ξυλείας, τη μεταφορά και τη διάθεση ξυλείας και προϊόντων ξυλείας στην εσωτερική αγορά και τα σχετικά έγγραφα.»
- 18 Το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο ε, του νόμου περί ξυλείας, όπως ίσχυε έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019 όριζε ως εξής:
- «Φορέας εκμετάλλευσης διαπράττει ιδιαίτερη διοικητική παράβαση εάν [...] δεν διατηρεί σύστημα δέουσας επιμέλειας ή δεν χρησιμοποιεί ορθά το σύστημα δέουσας επιμέλειας και δεν το αξιολογεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2, 3 ή 5 [...].»
- 19 Το άρθρο 17, παράγραφος 5, στοιχείο β, του νόμου περί ξυλείας, όπως ίσχυε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2019, όριζε ως εξής:
- «Η εποπτική αρχή επιβάλλει πρόστιμο ύψους από 2.000 έως 10.000 ευρώ σε περίπτωση διάπραξης ιδιαίτερης διοικητικής παράβασης σύμφωνα με την παράγραφο 1, στοιχεία β, c, ή d.»

IV.

Επί της αιτιολογήσεως του προδικαστικού ερωτήματος

- 20 Στηριζόμενο στον διοικητικό φάκελο και στη δικογραφία, το ακυρωτικό δικαστήριο διαπιστώνει ότι η διαφορά στην υπό κρίση υπόθεση αφορά τον μηχανισμό επιβολής κυρώσεων που θεσπίστηκε από τον εθνικό νομοθέτη δυνάμει της εξουσιοδότησης που παρέχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού. Πρόκειται για διαδικασία επιβολής κυρώσεων λόγω παραβάσεως των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού, προς τις οποίες ο αναιρεσείων όφειλε να συμμορφώνεται λόγω της ιδιότητάς του ως φορέα εκμετάλλευσης, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού. Στη διαδικασία ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου όπως και στην αναιρετική διαδικασία, ο αναιρεσείων ήγειρε, κατ' ουσίαν, το ζήτημα αν ο τρόπος πώλησεως της ξυλείας που είχε επιλέξει μπορούσε να χαρακτηριστεί ως διάθεση ξυλείας στην αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β', του κανονισμού και, κατά συνέπεια, αν είχε πράγματι την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού, ο οποίος υπόκειται στις υποχρεώσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού και στον σχετικό μηχανισμό κυρώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού σε συνδυασμό με το άρθρο 17, παράγραφος 5, στοιχείο b, του νόμου περί ξυλείας.
- 21 Βάσει του διοικητικού φακέλου και της δικογραφίας το ακυρωτικό δικαστήριο διαπίστωσε ότι ο αναιρεσείων ως δήμος, είναι οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης ο οποίος αποτελεί αυτοτελές νομικό πρόσωπο που διαθέτει ίδια περιουσία (συμπεριλαμβανομένης της ξυλείας). Στο πλαίσιο της διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του, ο αναιρεσείων επέλεξε ένα μοντέλο με το οποίο διέθετε, επί πληρωμή, ξυλεία σε φυσικά και νομικά πρόσωπα. Στο πλαίσιο αυτό, διέθετε, είτε μέσω συμβάσεων, είτε με απευθείας πώληση σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ξυλεία/όγκο ξυλείας ορισμένης ποσότητας, χωρίς ωστόσο να πραγματοποιεί ο ίδιος την υλοτόμηση της εν λόγω ξυλείας, έργο το οποίο αποτελούσε ευθύνη του αγοραστή (είτε πραγματοποιούσε την υλοτόμηση ο ίδιος είτε με τη βοήθεια τρίτων). Από περαιτέρω συμβατικούς όρους, καθώς και από τα όσα προέβλεπε ο αναιρεσείων στο πλαίσιο τόσο της διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών αρχών όσο και της ένδικης διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, προκύπτει ότι η υλοτόμηση της ξυλείας που πωλείτο στους αγοραστές πραγματοποιούνταν με υπόδειξη από τους εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους του αναιρεσείοντος (πωλητή) συγκεκριμένων δέντρων προς υλοτόμηση από τους αγοραστές. Επικουρικώς, υποδείκνυαν την περιοχή υλοτόμησης της ξυλείας, η δε υλοτόμηση γινόταν υπό την επίβλεψη των υπαλλήλων του πωλητή/αναιρεσείοντος.
- 22 Κατά το αναιρεσίβλητο ο τρόπος που επέλεξε ο αναιρεσείων για την εμπορία ξυλείας αποτελούσε διάθεση ξυλείας στην αγορά υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο β', του κανονισμού και, κατά τη γνώμη του, ο αναιρεσείων, ως φορέας εκμετάλλευσης υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού, όφειλε να έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού. Κατά το αναιρεσίβλητο αποφασιστικό στην υπό κρίση υπόθεση είναι ακριβώς το γεγονός ότι ο αναιρεσείων δεν μεταβίβασε στους αγοραστές τα δικαιώματα υλοτόμησης και εκμετάλλευσης της ξυλείας σε συγκεκριμένη περιοχή

σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, αλλά πωλούσε απευθείας μόνον όγκο ξυλείας, ενώ η υλοτόμηση της ξυλείας αποτελούσε ευθύνη του αγοραστή. Κατά το αναιρεσίβλητο, αν ο αναιρεσείων είχε μεταβιβάσει στους αγοραστές το δικαίωμα υλοτόμησης της ξυλείας μιας συγκεκριμένης περιοχής, οι τελευταίοι θα είχαν καταστεί διαχειριστές δασών, υποκείμενοι σε εγγραφή στο οικείο μητρώο δυνάμει του νόμου περί δασών (εθνικής νομοθεσίας) και, βάσει αυτής της ιδιότητας και μόνον, θα διέθεταν επαρκή στοιχεία ώστε να είναι σε θέση να δημιουργήσουν σύστημα δέουσας επιμέλειας. Κατά το αναιρεσίβλητο, εφόσον υφίσταται πώληση ορισμένης ποσότητας ξυλείας, μικρή σημασία έχει, υπό το πρίσμα του άρθρου 2, στοιχείο β', του κανονισμού, το ποιος πραγματοποίησε την υλοτόμηση της ξυλείας, δεδομένου ότι εκείνος που πώλησε τον όγκο της ξυλείας και, ως εκ τούτου, τη διέθεσε στην αγορά είναι ο φορέας εκμετάλλευσης.

- 23 Ο αναιρεσείων αμφισβητεί την ως άνω θέση του αναιρεσιβλήτου, επισημαίνοντας ότι ο τρόπος πώλησεως της ξυλείας που επέλεξε συνίσταται κατ' ουσίαν στο γεγονός ότι, παρά τον ορισμό του όγκου ξυλείας στη σύμβαση, μεταβιβάζει το δικαίωμα υλοτόμησης μη υλοτομημένης ξυλείας και, επομένως, δεν πωλεί ήδη υλοτομημένη ξυλεία. Όσον αφορά το σενάριο 10α της ανακοινώσεως C (2016) της Επιτροπής της 12ης Ιουνίου² 2016 [σκέψη 7] της παρούσας διατάξεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι ο εν λόγω τρόπος πώλησης συνεπάγεται ότι δεν διαθέτει ο ίδιος ξυλεία στην αγορά κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο β', του κανονισμού και, ως εκ τούτου, δεν έχει την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', του κανονισμού. Την ιδιότητα αυτή θα μπορούσαν να έχουν/έχουν μόνον οι αγοραστές που πραγματοποίησαν την υλοτόμηση της ξυλείας που αποτελεί το αντικείμενο της πωλήσεως.
- 24 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το ακυρωτικό δικαστήριο εκτιμά ότι η υπό κρίση υπόθεση αφορά διαφορά σχετική με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, και ειδικότερα του άρθρου 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού. Το ακυρωτικό δικαστήριο εκτιμά επίσης ότι η ερμηνεία των όρων «φορέας εκμετάλλευσης» ή «διάθεση [ξυλείας] στην αγορά» κατά το άρθρο 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού είναι αυτοτελής, ανεξάρτητη από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου ή από τις αρχές που διατυπώνονται σε αυτό σχετικά με το ποιος πρέπει να έχει την ιδιότητα του φορέα εκμετάλλευσης. [...] [επανάληψη του προδικαστικού ερωτήματος].
- 25 Στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, το ακυρωτικό δικαστήριο δεν εντόπισε καμία απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που να αναφέρεται στο προδικαστικό ερώτημα ή στο άρθρο 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού ενώ, κατά το ακυρωτικό δικαστήριο, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί ρητώς από το γράμμα του άρθρου 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού σαφής απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα. Δεδομένου ότι το εν λόγω ερώτημα αφορά την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το ακυρωτικό δικαστήριο φρονεί ότι αρμόδιο να δώσει απάντηση σε αυτό είναι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

² Βλ. υποσημείωση 1.

- 26 Όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού, στην υπό κρίση υπόθεση το ακυρωτικό δικαστήριο υπογραμμίζει ειδικότερα τη λειτουργία και τον σκοπό του κανονισμού, ήτοι την καταπολέμηση της παράνομης υλοτομίας και τη διάθεση στην εσωτερική αγορά προϊόντων που κατασκευάζονται από παρανόμως υλοτομημένη ξυλεία (αιτιολογικές σκέψεις 1, 3, 15 και 16, του κανονισμού). Κατά το ακυρωτικό δικαστήριο, το κρίσιμο ζήτημα στην υπό κρίση υπόθεση συνίσταται ακριβώς στον εύλογο καθορισμό των ορίων της ερμηνείας του άρθρου 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού, κατά τρόπον ώστε, αφενός με τη σκόπιμη επιλογή του τρόπου εμπορίας της ξυλείας (πώληση ξυλείας) να μην καταστρατηγούνται ο σκοπός και η έννοια του κανονισμού, καθώς και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το σύστημα δέουσας επιμέλειας, και, αφετέρου, να μην υφίσταται υπερβολική ή περιττή διεύρυνση της έννοιας του φορέα εκμετάλλευσης στις εμπορικές σχέσεις ώστε να καταλαμβάνει και επιχειρήσεις ως προς τις οποίες αυτό δεν είναι αναγκαίο υπό το πρίσμα του σκοπού του κανονισμού.

V.

[...]

27 [...]

28 [...]

29 [...]

- 30 Η διάταξη εκδόθηκε από το τμήμα του Najvyšši správný súd Slovenskej republiky (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου της Σλοβακικής Δημοκρατίας) με πλειοψηφία 3:0.

[...] *[αναστολή της διαδικασίας, αποτέλεσμα της ψηφοφορίας του τμήματος του δικαστηρίου, οδηγίες σχετικά με την άσκηση ένδικων μέσων]*

Μπρατισλάβα, 26 Απριλίου 2023

[...] *[Ονόματα των δικαστών]*